

BUITENLAND

Als oud-leerling van prof. Johnson verzoekt de Heer M. de Boer, Amsterdam, ons om opname alsnog van onderstaande regelen, gewijd aan den geleerden doode, aan welk verzoek wij volgaarne voldoen.

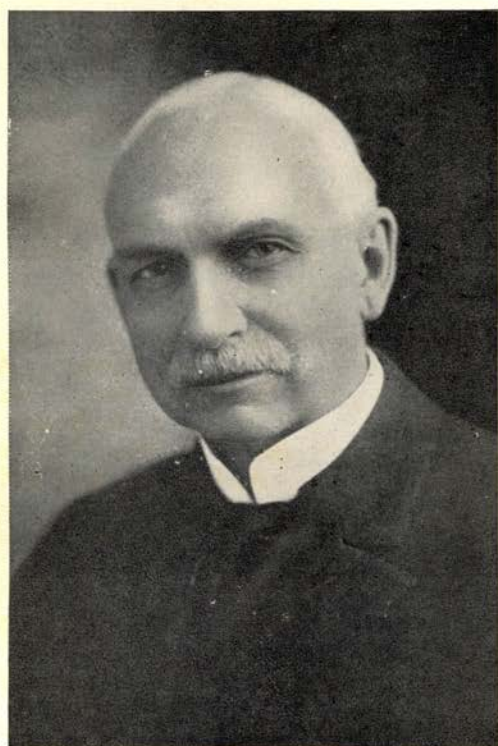
RED.

PROF. DR. C. N. JOHNSON †

Behalve een persoonlijke band tusschen hem en de alumni van de Chicago College of Dental Surgery bestond er nog een: het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap kon hem onder de Eere-leden tellen.

Van den doode niets dan goeds! Wanneer iemand, die hem gekend heeft, zich uit over het „helaas” van hem te moeten missen, dan zou hij met den besten wil van de wereld aan dien uitroep niet kunnen ontsnappen. Voor zijne leerlingen, oud-leerlingen en vakgenooten was de docent, de collega niets dan goeds! Hij beoefende zijn ambt zóó, dat de student hem nooit weer zou vergeten, zijn vak zóó, dat er geen aangetroffen werd, die niet zijne bekwaamheid bewonderde. En daarbuiten, buiten collegezaal en praktijk, was hij een figuur in het centrum der belangstelling en der beweging, die de tandheelkunde zoozeer ten goede zijn gekomen. Zijn vermogen om zijne kennis en gedachten in woord of schrift te modelleeren werd zelden in onze wereld geëvenaard en nog zeldzamer was zijn dichterlijk gemoed. Wat men van hem hoorde of wat te lezen was van zijne hand, was steeds van een hooger plan dan het gemeenzame van dagelijkschen trant.

Johnson was een man met een sterk karakter, die met zijn zachten en humanen aard nooit faalde om in krachtige woorden te striemen wat hem groot onrecht scheen en in engeren kring eene veroordeeling niet schroomde uit te spreken tegen schennis van wat behoorde. Naast zijne groote bekwaamheden in zijne kunst en wetenschap, zijne voortreffelijke persoonlijkheid, die steeds aan de zijde van het schoone en het goede gereed stond in verdedigende houding, stond niets in den weg van dengeen, die tot hem kwam, om sympathie en eerbied te krijgen voor dezen man, die zóóveel heeft gegeven.

Zijn doen en laten had niets van een allemans-vriend, daarvoor was hij te kritisch en . . . te rechtvaardig.

Als het waar is, dat er rechters zijn, die een veroordeelde altijd weten te doen inzien, dat hij terecht veroordeeld is, dan behoorde zeker J o h n s o n ook tot die soort rechters.

Velen kenden hem, droegen hem liefde en hoogachting toe, en dankbaarheid!

M. DE BOER.